

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi ennakokoperintälain,
verotuslain ja veronkantolain muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Ennakkoperintäjärjestelmää ehdotetaan kehitettäväksi siten, että verovelvollisen olisi mahdollista täydentää ennakonkantona tai ennakonpidätyksenä maksuunpantua määrää maksamalla oma-aloitteisesti ennakon täydennysmaksuna haluttu määrä pankkiin tai postiin. Ennakon täydennysmaksu voitaisiin ehdotuksen mukaan suorittaa vielä verovuotta seuraavanakin vuonna, kuitenkin viimeistään tammikuun 31 päivänä. Ennakon täydennysmaksu luettaisiin verovelvollisen hyväksi samojen periaatteiden mukaan kuin ennakonpidätys, mikä edellyttää myös verotuslain ja veronkantolain eräiden säännösten tarkistamista.

Ennakonkantojärjestelmää kehitettäisiin joustavammaksi myös ennakon määräämiseen ja muuttamiseen liittyvien menettelyjen osalta. Oikeushenkilön ennakkovero voitaisiin jo lähitulevaisuudessa muidenkin kuntien osalta määrätä kotikunnassa.

Lisäksi ennakokoperintälakiin ehdotetaan tehtäväksi korkotulon lähdeverosta annetun lain voimaan tulosta johtuvia muutoksia. Mainitun lain mukaan verotettava korkotulo ei kuulu ennakonpidätyksen piiriin. Muiden kor-

kojen ennakonpidätys vastaisi määrältään lähdeveroa. Osinkoverokirjajärjestelmästä luovutaisiin, ja siirryttäisiin ennakonpidätystä täydentävään vuosi-ilmoitusmenettelyyn.

Ennakonpidätysjärjestelmää tarkistettaisiin myös työnantajan toimittamatta jättämän pidätyksen osalta. Lakiin tehtäisiin lisäksi eräitä teknisiä muutoksia.

Vuoden 1991 alusta voimaan tulevasta korkotulojen lähdeverotuksesta johtuvat muutokset ennakokoperintäjärjestelmään sekä ennakon täydennysmaksumenettely toteutettaisiin osin lakia alemman tason säännösmuutoksina. Ennakokoperintäasetukseen tehtävien muutosten lisäksi verohallitus antaisi tarkempia määräyksiä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991. Ennakon täydennysmaksun suorittaminen olisi kuitenkin mahdollista jo kuluvalta vuodelta toimitettavassa ennakokoperinnässä. Vuodelta 1990 kertyvistä, vuonna 1991 maksettavista koroista, jotka eivät kuulu lähdeveron piiriin, toimitettaisiin lähdeveron suuruinen ennakonpidätys.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Ennakon täydennysmaksu

Muutokset ennakokoperintälakiin

Ennakokoperintälain (418/59) 11 §:n ja 37 §:n mukaan ennakonpidätysperusteet ja ennakonkanto on määrättävä sellaisiksi, että pidätettävä tai kannettava määrä vastaa mahdollisimman tarkoin verovelvollisen tuloista ja

varallisuudesta verovuonna sovellettavien veroperusteiden mukaan suoritettavien verojen ja maksujen yhteismäärää. Luonnollisen henkilön ennakonpidätys ja lopullinen verotus ovat varsin hyvin vastanneet toisiaan lukuun ottamatta sellaisia tilanteita, joissa verovelvollinen saa satunnaisia tuloja, kuten myyntivoittoja tai sivuperintöjä. Ennakonkantona maksuunpantavan määrän ja lopullisen verotuksen välillä vastaavuus on sen sijaan ollut heikko, osin säännösten kaavamaisuuden vuoksi, osin verovelvollisesta itsestään johtuvista syistä. Enna-

konkantoa koskeva vastaavuustavoite sisällytettiin lakiinkin vasta kuluvaan vuoden alussa voimaan tulleella ennakoperintälain muutoksella (971/89).

Elinkeinonharjoittajan ennakon määrääminen lähtökohtina ovat viimeksi toimitetun verotuksen tulo- ja varallisuustiedot sekä osakeyhtiöiden osalta tiedot aikaisemmin jaetuista osingoista. Tiedot, joihin ennakon määrääminen perustuu, ovat siten osin vanhentuneita, joten tarvetta ennakon muuttamiseen on varsin usein. Ennakko voidaan ennakoperintälain säännösten mukaan muuttaa vain verotoimistossa verovelvollisen esittämän selvityksen perusteella tai viranomaisaloitteisesti, lisäennakon määräämisen muodossa, jos viimeksi annetun veroilmoituksen mukaiset tulot ovat vähintään 10 prosenttia ennakon perusteena käytettyä määrää suuremmat. Luonnollisen henkilön verovuoden aikana saamia ennakonkannon alaisia satunnaisia tuloja, kuten myyntivoittoja tai sivuperintöjä, ei myöskään voida ottaa muutoin kuin verovelvollisen pyynnöstä huomioon.

Ennakkonpidätystä sen sijaan on mahdollista lisätä oma-aloitteisesti ilman yhteydenottoa verotoimistoon sopimalla verokorttiin merkittyä suuremmasta pidätyksestä työnantajan tai muun pidätyksen toimittajan kanssa.

Verovelvollinen, joka on itse voinut vaikuttaa enakkoveronsa määrään, kuten elinkeinotai maatilataloutta harjoittava, on tähän saakka usein tietoisesti pyrkinyt jättämään enakkoveronsa riittämättömäksi, koska veroluoton korottomuus on ollut edullinen rahoitusvaihtoehto. Kuluvalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa sovellettava laki maksettavien palautusten ja kannossa maksettavan lopullisen veron korottamisesta (1122/89) velvoittaa aikaisemmasta poiketen korkotekijän huomioon ottamiseen, joten veroluotto on menettänyt edullisuuttaan. Palautettavalle verolle ja kannossa maksettavalle yli 3 000 markan määräiselle verolle lasketaan 7,5 prosentin suuruisen korotus, joka vastaa arviolta 5 prosentin korkokantaa.

Elinkeinotoimintaa harjoittavien verovelvollisten yksilöllinen, oikein mitoitettu ennakkonto on vielä toistaiseksi riippuvainen verovelvolliselta saatavista tiedoista. Esimerkiksi tieto tulevasta osingonjaosta ja täydennysveron tarpeesta ei aina ole edes yhtiön tiedossa vielä enakkoperintävuonna. Muutoinkin voidaan yrityksissä tehdä ratkaisuja vasta tilinpäätös-

vaiheessa, jolloin tulosta suunnitellaan. Ennakkoeroja ei näissä tilanteissa voida viranomaisaloitteisesti määrätä siten, että ne riittäisivät lopullisen veron maksuksi. Kun kannossa maksettavalle yli 3 000 markan veromäärälle lasketaan korotus, tulisi ennakon täydentämiseen ja samalla korotuksen välttämiseen olla verovelvollisen ja hallinnon kannalta nykyistä verotoimistossa asiointia yksinkertaisempi ja joustavampi menetelmä.

Esityksessä ehdotetaan ennakoperintälakia muutettavaksi siten, että oma-aloitteinen ennakon täydennysmaksun suorittaminen olisi mahdollista ilman selvityselvöllisyyttä ja yhteydenottoa verotoimistoon. Täydennyksen määrän päättäisi verovelvollinen itse, ja maksu suoritettaisiin rahalaitoksissa saatavina olevilla tilillepanokorteilla suoraan lääninverovirastojen asianomaisille tileille. Koska ennakon täydentämisen tarve ilmenee usein vasta verovuoden lopulla, tulisi täydennysmahdollisuus ulottaa verovuotta seuraavaan vuoteen. Esityksessä ehdotetaan, että ennakon täydennysmaksun voisi suorittaa vielä verovuotta seuraavanakin vuonna, viimeistään kuitenkin tammi-kuun 31 päivänä. Myös luonnollisen henkilön olisi mahdollista täydentää ennakoperintäänsä siitä riippumatta onko ennakko vero peritty ennakkonpidätyksenä vai ennakonkantonä.

Lakiehdotus korkoa vastaavan korotuksen perimisestä kannossa maksettavalle ja palautettavalle verolle vuodelta 1991 toimitettavasta ennakoperinnästä alkaen annetaan eduskunnalle erillisenä esityksenä.

Muutokset verotuslakiin ja veronkantolakiin

Ennakon täydennysmaksu luettaisiin verojen ja maksujen lyhennykseksi samaan tapaan kuin muutkin ennakkoerot. Käyttämättä jäänyt osa täydennysmaksusta palautettaisiin verovelvolliselle korkoa vastaavin korotuksin. Koska palautettavalle verolle maksettava korotus saattaa lyhyenä ajanjaksona muodostua verovelvolliselle sangen edulliseksi sijoitukseksi, sellaisten verojen, joita verovelvolliselle ei lainkaan maksuunpanna, lyhennykseksi suoritettu tai määrääjän jälkeen maksettu ennakon täydennys palautettaisiin ilman korkoa vastaavaa korotusta.

Ennakon täydennysmaksu tilitettäisiin veronsaajille ennakkonpidätyksen yhteydessä. Veronkantolaissa säädettyjä määräaikoja ei kui-

tenkaan ennakoveroja myöhemmin maksettavan täydennysmaksun osalta ole mahdollista noudattaa.

Tähän esitykseen liittyy verotuslain ja veronkantolain muutosehdotus.

1.2. Korkotulon lähdeverosta annetun lain voimaan tulosta johtuvat muutokset ennakkoperintälain 3 lukuun

Hallitus on esityksessään korkotulon lähdeveroa koskevaksi laiksi (hall.es. laiksi korkotulon lähdeverosta, n:o 123/1990 vp.) ehdottanut, että lähdeveron piiriin kuuluisivat luonnollisen henkilön ja kotimaisen kuolinpesän saamat talletusten ja joukkovelkakirjalainojen korot. Nämä korot eivät olisi tuloverotuksessa veronalaisia, eivätkä ne kuuluisi myöskään ennakonpidätyksen piiriin. Omaisuustulovähennys ei myöskään koskisi lähdeveronalaista korkotuloa. Laki on ehdotettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991.

Muut kuin lähdeverotettavat ja talletusten ja obligaatioiden veronhuojennuslaisissa (726/88) tarkoitetut kokonaan verosta vapaat korkotulot jäisivät edelleenkin tuloverotuksen piiriin ja osasta niistä toimitettaisiin ennakonpidätys. Ennakonpidätyksen alaista tuloa olisi rahalaitoksen maksama korko haltijalle maksettavaksi asetetusta sitoumuksesta sekä korko sellaisesta talletuksesta, jota ei ole tehty yleisön talletusten vastaan ottamiseen tarkoitetulle tilille, huoltokonttoritalletuksen korko, niin sanotusta nollakorkoisesta joukkovelkakirjalainasta maksettu koroksi katsottu tuotto ja ulkomailla liikkeeseen lasketun joukkovelkakirjalainan korko, jos liikkeeseen laskija on suomalainen ja saajana on täällä yleisesti verovelvollinen. Vuonna 1991 ennakonpidätyksen piiriin jäisi myös se osa lähdeveron piiriin siirtyvien veronalaisten talletusten ja joukkovelkakirjalainojen koroista, joka on kertynyt ennen vuoden 1991 alkua.

Ennakkoperintälain 3 lukua ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan lähdeverolain voimaan tulon jälkeistä tilannetta. Siihen tehtäisiin samalla myös teknisiä tarkennuksia. Verovallinnallisista syistä ennakonpidätyksen toimittamisvelvollisuus ehdotetaan ulotettavaksi rahalaitosten osalta koskemaan myös niiden välittämiä korkoja, jotka eivät kuulu lähdeverotettaviin korkotuloihin. Tällöin esimerkiksi

notariaattisijoituksen korosta toimitettaisiin ennakonpidätys.

Ennakonpidätyksen alaisia tuloja olisivat myös, kuten tähänkin saakka, sijoitusrahaston voitto-osuus ja henkilöstörahaston rahasto-osuus. Henkilöstörahaston jäsenilleen jakama ylijäämä ehdotetaan lisättäväksi ennakkoperintälain 3 luvun ennakonpidätyksen alaisiin tuloihin.

Osinkoverokirjajärjestelmästä luovuttaisiin kokonaan, koska lähdeverolain voimaan tultua omaisuustulovähennyksen piiriin kuuluvia tuloja on enää vähäinen määrä. Osinkoverokirjamenettelyllä tavoitellut päämäärät voidaan saavuttaa sekä hallinnon että vero- ja pidätyksellisten kannalta yksinkertaisemmalla tavalla siirtymällä vuosi-ilmoitusmenettelyyn, mistä annettaisiin tarkemmat säännökset ennakkoperintäasetuksessa.

1.3. Viranomaisaloitteinen ennakon muuttaminen

Ennakkoperintälain 43 §:n mukaan määräämättä jäänyt tai ilmeisesti liian pieneksi määrätty ennako voidaan korjattuna maksuunpanna verovuoden marraskuun loppuun mennessä. Turhaan tai liian suureksi määrätty ennako voidaan ennakkoperintälain 46 §:n mukaan poistaa tai alentaa verovelvollisen esittämän selvityksen perusteella verovuoden loppuun mennessä.

Yleisin peruste verovuoden ennakon muuttamiseen on edellisen vuoden veroilmoitus ja siinä olevat ajankohtaisemmat verotustiedot. Niihin perustuu sekä verovelvollisen että veroviranomaisen muutosvaatimus. Jotta ennakon alentaminen tai korottaminen voisi tapahtua yksinomaan koneellisen tarkistuslaskennan avulla, ehdotetaan edellä olevia säännöksiä muutettaviksi siten, että ennakon poistaminen, alentaminen ja korottaminen voisi tapahtua automaattisesti viran puolesta, kun uusimmat verotustiedot ovat käytettävissä. Sekä verovelvollisen, että verotoimiston olisi kuitenkin edelleenkin mahdollista tarvittaessa esittää muutakin selvitystä muutosvaatimuksensa tueksi.

Samalla luovuttaisiin myös ennakkoperintälain 47 §:ään sisältyvistä ennakon alentamiseen liittyvistä määrällisistä rajoituksista.

1.4. Pidätyksen laiminlyönti eräissä tapauksissa

Ennakkoperintälain 24 §:ssä säädetään ennakonpidätyksen maksuunpanosta silloin, kun ennakonpidätys on jäänyt työnantajalta osaksi tai kokonaan toimittamatta. Lääninveroviraston verotusosasto suorittaa maksuunpanon verotarkastajan esityksestä.

Toimittamatta jääneen pidätyksen määrä tulisi laskea ottamalla huomioon palkansaajan henkilökohtaiset pidätysprosentit sekä kaikki kyseisenä ajanjaksona työnantajalta saadut tulot ja luontoisedut, jotta työnantajaan kohdistuva maksuunpano tulisi lasketuksi tarkoin sen määräisenä kuin se ajallaan tehtynä olisi ollut. Menettely on sekä verohallinnon että työnantajan kannalta hankala. Käytännössä toimittamattoman pidätyksen laskennassa joudutaan turvautumaan verovelvollisen henkilökohtaiseen sivutuloprosenttiin tai kaavamaiseen 60 prosentin enimmäispidätykseen, koska palkansaajan kaikkia tulotietoja ei ole saatavissa. Pidätyskäytäntö ei siten ole yhdenmukainen.

Esityksessä ehdotetaan, että pidätysprosentista säädetäisiin ennakkoperintälaisissa. Laiminlyöty ennakonpidätys maksuunpantaisiin työnantajalle 40 prosentin suuruisena.

1.5. Eri kunnissa maksuunpantavan veron ennakon määrääminen

Ennakkoperintälain 38 §:n mukaan ennakon määrää sen veropiiriin verotoimisto, jossa verovelvollisen verot on verotuslain mukaan maksuunpantava. Luonnollisen henkilön ennakon voi kuitenkin määrätä hänen kotikuntansa verotoimisto. Verohallinnon lähiajan suunnitelmissa on, että myös oikeushenkilön ennakkoveron määrääminen voitaisiin hoitaa kaikilta osin kotikunnassa. Ennakkoperintälakiin ehdotetaan tehtäväksi tarvittavat muutokset.

2. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Ennakkoperintää koskevana esityksellä ei ole olennaisia vaikutuksia veron tuottoon. Ennakonkannon ja lopullisen verotuksen keskinäisen vastaavuuden lisääntyminen nopeuttaisi jossain määrin verotulojen kertymistä veronsaajille. Ennakon täydennysmaksu ja ennakon muuttamisprosessin helpottuminen johtaisivat järjestelmän vakiintuessa sekä verovelvollisen että hallinnon työn ja kustannusten säästöön.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Ennakkoperintälaki

2 §. Säännöksen 1 momenttia muutettaisiin siten, että tarpeeton viittaus ennakkoperintälain soveltamisalaan kuulumattomiin tuloihin poistettaisiin.

Säännöksen uudessa 2 momentissa säädetäisiin ennakon täydennysmaksumahdollisuudesta.

13 §. Säännöksen sisältämä käsite verokirja korvattaisiin käsitteellä verokortti.

24 §. Työnantajan aikanaan toimittamatta jättämä ennakonpidätys maksuunpantaisiin 40 prosentin suuruisena.

3 luvun otsikko. Luvun otsikossa on tähän saakka mainittu kaikki ne tulot, joiden ennakonpidätyksestä luvussa säädetään. Se muutettaisiin yleisluontoisemmaksi seuraavasti: ”Ennakonpidätys eräistä pääomatuloista”.

31 §. Rahalaitos ja joukkovelkakirjalainan liikkeeseen laskija olisi pidätysvelvollinen muusta kuin lähdeverolain piiriin kuuluvasta tai verosta vapaaksi säädetystä korosta. Ennakonpidätyksen piiriin kuuluviin tuloihin lisätäisiin henkilöstörahaston ylijäämä, josta rahasto olisi rahasto-osuuden ohella pidätysvelvollinen. Kuten tähänkin saakka, työnantaja olisi pidätysvelvollinen perustamaansa huoltokonttoriin tehdystä talletuksesta maksamastaan korosta ja sijoitusrahasto maksamastaan voitto-osuudesta.

Ennakonpidätyksen suuruus määrättäisiin 2 momentin mukaan asetuksella, kuten tähänkin saakka.

Ennen vuoden 1991 alkua kertyneiden korkojen ennakonpidätyksestä säädettäisiin lain voimaantulosäännöksessä.

32 §. Säännös sisältää luettelon niistä pääomatulon saajista, joille maksettavasta 31 §:ssä tarkoitettusta suorituksesta ei toimiteta ennakonpidätystä. Verohallitukselle säädettäisiin valtuus määrätä muissa tapauksissa siitä, milloin pidätys voidaan jättää toimittamatta. Verotoimisto puolestaan voisi tarvittaessa verovelvollisen pyynnöstä vapauttaa pidätyksen toimittamisesta, jos pidätys olisi ilmeisen tarpeeton verojen ja maksujen kertymisen kannalta. Osinkoverokirjajärjestelmästä luovuttaisiin.

32 a § — 35 §. Säännösten sanamuotoa uudistettaisiin ja muutettaisiin vastaamaan muita saman luvun säännöksiä. Vuosi-ilmoituksesta säädettäisiin asetuksella.

38 §. Oikeushenkilön ennakovero on tähän saakka määrätty kaikissa niissä kunnissa, joissa veroa maksuunpannaan. Säännöstä muutettaisiin siten, että koko ennakko voitaisiin tarvittaessa määrätä kotikunnassa.

43 §. Säännöksen 2 momentista poistettaisiin tarpeettomina ennakon lisäluetteloa ja verolippuja koskevat maininnat. Ennakon tarkistaminen olisi mahdollista automaattisesti viimeksi toimitetun verotuksen tietojen perusteella ja muutoinkin, jos ennakko on määrätty liian pieneksi.

46 §. Säännöstä yksinkertaistettaisiin siten, että myös ennakon alentaminen ja poistaminen voisi tapahtua koneellisen tarkistuslaskennan perusteella ilman erikseen esitettyä selvitystä. Jos verovelvollinen muulla perusteella kuin viimeisten verotustietojen valossa vaatii ennakon alentamista tai poistamista, selvitys olisi, kuten tähänkin saakka, vaatimuksen tueksi esitettävä. Säännöksen 2 momentti kumottaisiin tarpeettomana.

47 §. Säännöksestä poistettaisiin muutettavan ennakon vähimmäismäärää koskevat edellytykset. Pykälä sisältäisi siten vain ennakon muuttamiselle säädetyt määräajat. Ennakon uudelleen määrittämisen tulisi tapahtua ennen verovuoden loppua. Aiheeton ennakko voitaisiin poistaa myös verovuoden päätyttyä.

50 §. Ennakon täydennysmaksu olisi suoritettava viimeistään verovuotta seuraavan vuoden tammikuun 31 päivänä. Verohallitukselle ehdotetaan säädettäväksi valtuus määrätä tar-

kemmin ennakon täydennysmaksumenettelystä.

Täydennysmaksu ei vaikuttaisi verovelvolliselle ennakonkannossa maksuunpantavaan määrään eikä pidätysperusteisiin.

55 §. Pykälään lisättäisiin ennakon täydennysmaksun käyttämistä verojen ja maksujen suoritukseksi koskevat neljä uutta momenttia.

Määräaikana asianmukaisesti suoritettu ennakon täydennysmaksu, jota ei kokonaan käytetä verovelvollisen lopullisessa verotuksessa määrättyjen verojen ja maksujen lyhennykseksi, palautettaisiin verovelvolliselle korkoa vastaavasta korotuksesta verotuksessa annetun lain säännösten mukaisesti 7,5 prosentin korotuksiin.

Jos havaitaan, että ennakon täydennysmaksua on suoritettu sellaisten verojen tai maksujen lyhennykseksi, joita ei lainkaan verovelvolliselle maksuunpanna, maksu palautetaan verovelvolliselle. Myöhästyneenä maksettu ennakon täydennysmaksu palautettaisiin niin ikään viipymättä. Molemmissa tapauksissa maksu palautettaisiin ilman korkoa vastaavaa korotusta.

Korkoa vastaavan korotuksen suorittamisesta palautettavalle ennakon täydennysmaksulle säädettäisiin erikseen annettavassa esityksessä laiksi korkoa vastaavasta korotuksesta verotuksessa.

Verohallitus määräisi tarkemmin myös ennakon täydennysmaksun palautuksesta.

57 §. Pykälä kumottaisiin tarpeettomana.

1.2. Verotuslaki

103 §. Säännöstä täydennettäisiin ennakon täydennysmaksua koskevalla maininnalla. Täydennysmaksu käytettäisiin lopullisten verojen suoritukseksi samalla tavoin kuin muukin ennakovero.

104 a §. Määräajassa asianmukaisesti suoritettu ennakon täydennysmaksu käytettäisiin verovelvollisen maksettavaksi pantujen verojen ja maksujen suoritukseksi ensisijaisesti verovelvollisen kotikunnassa. Jos ennakkoa tai täydennysmaksua ei käytetä verovelvollisen kotikunnassa, se voitaisiin käyttää verovelvollisen muussa kunnassa maksuunpantavien verojen ja maksujen lyhennykseksi. Verohallitus antaisi asiasta tarkempia määräyksiä.

107 §. Ennakon täydennysmaksu voitaisiin verovelvollisen suostumuksen mukaan käyttää

myös puolison verojen ja maksujen suorituksiksi, kuten ennakonpidätyskin. Menettely koskisi toistaiseksi vain kotikunnassa maksuunpantavia veroja ja maksuja.

108 § ja 109 §. Säännökset koskevat liikaa perityn ennakon palauttamista ja kannossa maksettavaa lisäveroa. Ennakon täydennysmaksu otettaisiin huomioon samalla tavoin kuin ennakonpidätys.

1.3. Veronkantolaki

7 §. Verovelvolliselle palautettavaa turhaan suoritettua ennakon täydennysmaksua ei käytettäisi veronkuittaukseen. Säännöstä täydennettäisiin tältä osin.

24 §. Ennakon täydennysmaksu tilitetään veronsaajille ennakonpidätyksen yhteydessä noudattaen mitä siitä on säädetty. Valtiovarainministeriö ei kuitenkaan vahvistaisi erikseen täydennysmaksun suhteellisia osuuksia eri veronsaajille. Täydennysmaksua ei voida suorittaa veronsaajille pidätystä koskevien määräaikojen rajoissa.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Ennakonpidätyksen alaisista koroista ja si-
joitusrahastojen voitto-osuuksista toimitettaisiin lähdeveroa vastaava 10 prosentin suuruisen pidätys, ellei saaja osoita, ettei pidätystä tule toimittaa. Maksaja antaisi vuosi-ilmoituksen suorituksista.

Jos vuosi-ilmoitusta varten tarvittavia tietoja ei anneta, ennakonpidätys toimitettaisiin 60 prosentin suuruisena.

Henkilöstörahaston maksamista osuuksista, joita omaisuustulovähennys ei koske, pidätys toimitettaisiin verohallituksen päätöksen mukaisesti, kuten nykyisinkin, saajan sivutuloja varten vahvistettua pidätysprosenttia käyttäen.

Asetusluonnos on esityksen liitteenä.

3. Voimaantulo

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991. Ennakon täydennysmaksun suorittaminen olisi mahdollista jo ku-
luvalta vuodelta toimitettavassa ennakkoperinnässä. Se tulisi kuitenkin tehdä viimeistään 31 päivänä tammikuuta 1991.

Vuodelta 1990 kertyvästä korosta, johon korkotulon lähdeverosta annettavaa lakia ei sovelleta, toimitettaisiin lähdeveroa vastaava 10 prosentin ennakonpidätys, jos korko maksetaan vuonna 1991. Menettely olisi koron maksajan kannalta joustava. Näihin korkoihin ei liity vuosi-ilmoitusmenettelyä. Verovelvollinen saisi pidätyksen hyväkseen ilmoittamalla koron veroilmoituksessaan.

4. Säättämisjärjestys

Koska lakiehdotuksissa ei ole kysymys uudesta tai lisäystä verosta, lakiehdotukset olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:n mukaisessa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 57 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1063/74),

muutetaan 2 §, 13 §, 3 luvun otsikko, 31—35 §, 38 §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti, 46 § ja 47 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §, 3 luvun otsikko, 31—35 §, 38 §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti ja 47 §:n 1 momentti 10 päivänä marraskuuta 1989 annetussa laissa (971/89), 13 § 17 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (946/82) ja 46 §:n 1 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (612/78), ja

lisätään 24 §:ään uusi 5 momentti, mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla kumotun 50 §:n tilalle uusi 50 § ja 55 §:ään uudet 3—6 momentit, seuraavasti:

2 §

Ennakkoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä tai ennakonkantona.

Verovelvollinen voi oma-aloitteisesti täydentää toimitettua ennakkoperintää maksamalla *ennakon täydennysmaksua*.

13 §

Verovelvollisen ennakonpidätystä koskeva määräys merkitään verokorttiin tai siirretään verohallituksen määräyksestä suoraan työnantajalle tai muulle ennakonpidätyksen toimittamiseen velvolliselle suorituksen maksajalle. Ennakonpidätystä koskeva määräys on saatettava verovelvollisen tietoon.

24 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ennakonpidätys pannaan työnantajan maksettavaksi 40 prosentin suuruisena.

3 luku**Ennakonpidätys eräistä pääomatuloista****31 §**

Ennakonpidätysvelvollisia ovat:

1) rahalaitos suorittamastaan tai välittämästään tämän lain soveltamisalaan kuuluvasta korosta;

2) joukkovelkakirjalainan liikkeeseen laskija lainan tämän lain soveltamisalaan kuuluvasta koroksi katsottavasta tuotosta;

3) sijoitusrahasto maksamastaan voitto-osuudesta;

4) henkilöstörahasto jäsenilleen maksamastaan rahasto-osuudesta ja ylijäämästä;

5) työnantaja perustamaansa huoltokonttoriin tehdystä talletuksesta maksamastaan korosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu suoritus suoritettavan ennakonpidätyksen suuruus määrätään asetuksella.

32 §

Ennakonpidätystä ei toimiteta 31 §:ssä tarkoitettu suorituksesta, joka maksetaan:

1) valtiolle tai sen laitokselle;

2) kunnalle, kuntayhtymälle ja seurakunnalle;

3) kotimaiselle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle;

4) raha-, vakuutus- ja eläkelaitokselle;

5) muulle tulo- ja varallisuusverolain 4 ja 5 §:ssä tarkoitettulle kauppakisteriin merkitylle yhteisölle tai yhtymälle.

Verohallitus voi erityisistä syistä määrätä, että pidätystä ei toimiteta 31 §:ssä tarkoitettu suorituksesta, joka maksetaan muulle kuin 1 momentissa tarkoitettulle saajalle.

Verotoimisto voi verovelvollisen pyynnöstä päättää, ettei pidätystä toimiteta 31 §:ssä tarkoitettu suorituksesta, jos on ilmeistä, että ennakonpidätystä ei tarvita 1 §:ssä tarkoitettujen verojen ja maksujen suorituksiksi.

32 a §

Ennakonpidätys tässä luvussa tarkoitettusta suorituksesta toimitetaan silloin, kun suoritus maksetaan saajalle tai merkitään tilille saajan hyväksi.

33 §

Pidätetty määrä on suoritettava lääninverovirastolle viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavan kalenterikuukauden kymmenentenä päivänä, jonka aikana ennakonpidätys on 32 a §:n mukaan toimitettava.

Tässä luvussa tarkoitetuista maksetuista suorituksista on annettava maksajan kotipaikan lääninverovirastolle vuosi-ilmoitus, siten kuin asetuksella säädetään.

34 §

Toimitetusta ennakonpidätyksestä on annettava verovelvolliselle verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen todistus. Verohallitus voi määrätä milloin pidätystodistusta ei anneta.

35 §

Mitä 17, 22—27, 29, 29 b, 29 c ja 29 d §:ssä on säädetty, sovelletaan myös tässä luvussa tarkoitettusta suorituksesta toimitettavaan ennakonpidätykseen.

38 §

Ennakon määrää sen veropiirin verotoimisto, jossa verovelvollisen verot on verotuslain mukaan maksuunpantava. Ennakon voi määrätä myös verovelvollisen kotikunnan verotoimisto, sen mukaan kuin verohallitus asiasta määrää.

43 §

Jos ennakko on jäänyt määräämättä 1 momentissa tarkoitettuna aikana tai se osoittautuu liian vähäiseksi viimeksi toimitettua verotusta varten annettujen tietojen perusteella tai ennakko on muutoin määrätty liian pieneksi, tulee asianomaisen verotoimiston viimeistään verovuoden marraskuun loppuun mennessä toimittaa maksuunpano.

46 §

Jos ennakko on määrätty aiheetta tai suu-
remmaksi kuin tarvitaan, verotoimisto voi

myös viran puolesta poistaa tai oikaista aiheetoman tai liian suuren ennakon. Ennakon määränneen verotoimiston on poistettava ennakko tai oikaistava se verovelvollisen esitettyä tarvittavan selvityksen.

47 §

Edellä 46 §:ssä tarkoitettu ennakon uudelleen määrääminen voidaan toimittaa ennen verovuoden loppua.

50 §

Ennakon täydennysmaksu on suoritettava lääninverovirastolle viimeistään verovuotta seuraavan tammikuun 31 päivänä.

Ennakon täydennysmaksua ei oteta huomioon vahvistettaessa verovelvollisen ennakonpidätysperusteita tai ennakkona maksuunpantavaa määrää.

Verohallitus antaa tarkempia määräyksiä ennakon täydennysmaksumenettelystä.

55 §

Ennakon täydennysmaksu, jota ei verotuslaissa säädettyin tavoin ole käytetty verovelvollisen verojen ja maksujen suoritukseksi, on viipymättä verovuoden verotuksen päättymisen jälkeen palautettava verovelvolliselle.

Jos ennen verovuoden verotuksen päättymistä havaitaan, että täydennysmaksu on suoritettu sellaisten verojen ja maksujen suoritukseksi, joita verovelvolliselle ei maksuunpanna, täydennysmaksu palautetaan verovelvolliselle.

Verovelvollisen 50 §:ssä tarkoitettua määrääjän jälkeen suorittama ennakon täydennysmaksu palautetaan verovelvolliselle viipymättä.

Verohallitus antaa tarkempia määräyksiä ennakon täydennysmaksun palauttamisesta ja sen yhteydessä noudatettavasta menettelystä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991. Sitä sovelletaan ensimmäisen keran vuodelta 1991 toimitettavassa ennakkoperinnässä.

Tätä lakia sovelletaan myös ennakon täydennysmaksuun vuodelta 1990 toimitettavassa ennakkoperinnässä.

Sellaisten talletusten ja joukkovelkakirjalainojen koroista, jotka kertyvät vuodelta 1990, toimitetaan ennakonpidätys 10 prosentin suuruisena.

2.

L a k i

verotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 103 §:n 1 momentti, 107 §, 108 §:n 1 momentti ja 109 §, sellaisina kuin niistä ovat 103 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (896/81), 107 § 13 päivänä elokuuta 1976 annetussa laissa (672/76) ja 108 §:n 1 momentti 13 päivänä marraskuuta 1981 annetussa laissa (741/81), ja
lisätään lakiin uusi 104 a § seuraavasti:

103 §

Verovelvolliselta ennakoperintälain mukaan pidätetty ennako ja verovelvollisen suorittama ennakon täydennysmaksu on käytettävä hänelle määrätyn valtionveron ja siinä kunnassa, missä hän on velvollinen suorittamaan kunnallisveroa henkilökohtaisista tuloista, määrätyn kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi. Sama koskee vieraasta valtiosta Suomeen siirrettyä ennakkoa.

kaan voidaan verojen ja maksujen suorituksiksi toiselta puolisolta liikaa pidätetty tai ennakkona maksuunpantu taikka ennakon täydennysmaksuna liikaa suoritettu määrä käyttää toiselle puolisolle maksuunpantujen verojen ja maksujen lyhennykseksi.

108 §

Verovelvollisen verojen ja maksujen suorituksiksi liikaa pidätetty tai maksuunpantu ennako ja liikaa suoritettu ennakon täydennysmaksu palautetaan (*ennakonpalautus*).

104 a §

Jos verovelvolliselta pidätettyä tai tälle maksuunpantua ennakkoa taikka verovelvollisen suorittamaa ennakon täydennysmaksua ei tarvita edellä 103 ja 104 §:ssä tarkoitettujen verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi, ne voidaan käyttää verovelvolliselle muussa kunnassa määrätyn valtion-, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi siten kuin verohallitus määrää.

109 §

Jos verovelvolliselta verovuonna pidätetty tai kannettu ennako ja ennakon täydennysmaksu eivät riitä verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi, puuttuva määrä peritään veronkannossa verolipulla.

107 §

Veroilmoitukseen tehdyn merkinnän mu-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa.

3.

L a k i

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 7 §, ja
lisätään lakiin laista 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetulla lailla (463/85) kumotun 24 §:n tilalle uusi 24 § seuraavasti:

7 §

Veronpalautusta ei kuitata vanhentuneen veron suorituksiksi. Veronkuittausta ei myöskään toimiteta palautettaessa myöhästyneenä

suoritettua ennakon täydennysmaksua tai, jos veronpalautus aiheutuu verosta vapauttamisesta tai siitä, että vero on suoritettu jako-osuutena verovelvollisen konkurssipesästä.

24 §

Ennakon täydennysmaksu tilitetään veronsaajille ennakonpidätysten yhteydessä noudattaen mitä tässä luvussa on ennakonpidätysten tilittämisestä säädetty. Ennakon täydennysmaksuun ei sovelleta 14 §:n ja 23 §:n 1 ja 2 momentin säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991. Sitä sovelletaan vuodelta 1990 suoritettuun ennakon täydennysmaksuun.

Helsingissä 5 päivänä lokakuuta 1990

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Ulla Puolanne*

1.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 57 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1063/74),

muutetaan 2 §, 13 §, 3 luvun otsikko, 31—35 §, 38 §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti, 46 § ja 47 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §, 3 luvun otsikko, 31—35 §, 38 §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti ja 47 §:n 1 momentti 10 päivänä marraskuuta 1989 annetussa laissa (971/89), 13 § 17 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (946/82) ja 46 §:n 1 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (612/78), ja

lisätään 24 §:ään uusi 5 momentti, mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla kumotun 50 §:n tilalle uusi 50 § ja 55 §:ään uudet 3—6 momentit, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 §

Ennakkoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä tai ennakonkantona. *Ennakonpidätystä ei toimiteta tulosta, joka lain mukaan ei ole veronalaista.*

13 §

Verovelvollisen ennakonpidätystä koskeva määräys merkitään verokirjaan tai *annetaan muutoin hänelle tiedoksi* taikka siirretään verohallituksen määräyksestä suoraan työnantajalle tai muulle ennakonpidätyksen toimittamiseen velvolliselle suorituksen maksajalle. *Myös viimeksi mainituissa tapauksissa* ennakonpidätystä koskeva määräys on saatettava verovelvollisen tietoon.

Ehdotus

2 §

Ennakkoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä tai ennakonkantona.

Verovelvollinen voi oma-aloitteisesti täydentää toimitettua ennakkoperintää maksamalla ennakon täydennysmaksua.

13 §

Verovelvollisen ennakonpidätystä koskeva määräys merkitään *verokorttiin* tai siirretään verohallituksen määräyksestä suoraan työnantajalle tai muulle ennakonpidätyksen toimittamiseen velvolliselle suorituksen maksajalle. Ennakonpidätystä koskeva määräys on saatettava verovelvollisen tietoon.

24 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ennakonpidätys pannaan työnantajan maksettavaksi 40 prosentin suuruisena.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 luku

Ennakonpidätys korosta, rahasto- ja voitto-osuudesta

31 §

Ennakonpidätysvelvollisia ovat:

1) sijoitusrahasto maksamastaan voitto-osuudesta;

2) rahalaitos korosta, jonka se maksaa ottamastaan talletuksesta tai haltijalle maksettavaksi asetetusta sitoumuksesta;

3) henkilöstörahasto maksamastaan rahasto-osuudesta;

4) osuuskunnan säästökassa ottamastaan talletuksesta maksamastaan korosta;

5) työnantaja perustamaansa huoltokonttoriin tehdystä talletuksesta maksamastaan korosta;

6) osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitettu lainausliikettä harjoittava osuuskunta ottamastaan talletuksesta maksamastaan korosta;

7) obligaatiolainan, debentuurilainan ja muun joukkovelkakirjalainan liikkeeseen laskija lainan korosta.

Korosta, rahasto- ja voitto-osuudesta toimitettavan ennakonpidätyksen suuruus määrätään asetuksella.

32 §

Ennakonpidätystä ei toimiteta korosta, rahasto- tai voitto-osuudesta, joka suoritetaan:

1) valtiolle tai sen laitokselle;

2) kunnalle, kuntayhtymälle ja seurakunnalle;

3) kotimaiselle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle;

4) raha-, vakuutus- tai eläkelaitokselle;

5) muulle tulo- ja varallisuusverolain 4 ja 5 §:ssä tarkoitetulle kaupparekisteriin merkitylle yhteisölle tai yhtymälle;

6) tulo- ja varallisuusverolain 21 §:ssä tarkoitetulle yleishyödylliselle yhteisölle;

7) sellaiselle muulle yhteisölle tai henkilölle, joka esittää selvityksen siitä, ettei hän lain mukaan ole verovelvollinen korosta, rahasto- tai voitto-osuudesta.

Jos on ilmeistä, ettei koron, rahasto- tai voitto-osuuden saajan tulo verovuonna nouse määrään, josta hänen olisi suoritettava valtion- tai kunnallisveroa, määrää sen veropiirin vero- toimisto, johon koron, rahasto- tai voitto-

3 luku

Ennakonpidätys eräistä pääomatuloista

31 §

Ennakonpidätysvelvollisia ovat:

1) rahalaitos suorittamastaan tai välittämässään tämän lain soveltamisalaan kuuluvasta korosta;

2) joukkovelkakirjalainan liikkeeseen laskija lainan tämän lain soveltamisalaan kuuluvasta koroksi katsottavasta tuotosta;

3) sijoitusrahasto maksamastaan voitto-osuudesta;

4) henkilöstörahasto jäsenilleen maksamastaan rahasto-osuudesta ja ylijäämästä;

5) työnantaja perustamaansa huoltokonttoriin tehdystä talletuksesta maksamastaan korosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta suorituksesta toimitettavan ennakonpidätyksen suuruus määrätään asetuksella.

32 §

Ennakonpidätystä ei toimiteta 31 §:ssä tarkoitettusta suorituksesta, joka maksetaan:

1) valtiolle tai sen laitokselle;

2) kunnalle, kuntayhtymälle ja seurakunnalle;

3) kotimaiselle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle;

4) raha-, vakuutus- ja eläkelaitokselle;

5) muulle tulo- ja varallisuusverolain 4 ja 5 §:ssä tarkoitetulle kaupparekisteriin merkitylle yhteisölle tai yhtymälle.

Voimassa oleva laki

osuuden saajan kotikunta kuuluu, hänen pyynnöstään, ettei ennakonpidätystä ole toimitettava. Jos ennakonpidätys olisi liian suuri verrattuna lopullisesti suoritettavaan määrään, vero-toimisto voi määrätä pidätyksen toimitettavaksi pienempänä.

Verohallitus voi erityisistä syistä määrätä, ettei korosta, rahasto- tai voitto-osuudesta ole toimitettava ennakonpidätystä.

Edellä tässä pykälässä olevien säännösten estämättä on ennakonpidätys toimitettava, jos selvitystä, joka tarvitaan koron, rahasto- tai voitto-osuuden maksamiseksi ennakonpidätystä toimittamatta, ei esitetä koron, rahasto- tai voitto-osuuden maksajalle ennen kuin ennakonpidätys on 32 a §:n mukaan toimitettava.

32 a §

Ennakonpidätys korosta, rahasto- tai voitto-osuudesta toimitetaan silloin, kun korko, rahasto- tai voitto-osuus suoritetaan asianomaiselle tai merkitään hänen hyväkseen.

33 §

Korosta, rahasto- tai voitto-osuudesta pidätetty määrä on suoritettava veronkantoviranomaisen postisiirtotilille viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavan kalenterikuukauden kymmenentenä päivänä, jonka aikana ennakonpidätys on 32 a §:n mukaan toimitettava. *Maksetuista koroista, rahasto- ja voitto-osuuksista on sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella koron, rahasto- tai voitto-osuuden maksajan kotipaikka on, annettava sellainen tilitys kuin asetuksella säädetään.*

34 §

Korosta, rahasto- tai voitto-osuudesta toimitetusta ennakonpidätyksestä on *koron, rahasto- tai voitto-osuuden* saajalle annettava verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen todistus.

35 §

Mitä 17, 22—27, 29, 29 b, 29 c ja 29 d §:ssä on säädetty, sovelletaan myös korosta, rahasto- ja voitto-osuudesta toimitettavaan ennakonpidätykseen.

Ehdotus

Verohallitus voi erityisistä syistä määrätä, *että pidätystä ei toimiteta 31 §:ssä tarkoitetusta suorituksesta, joka maksetaan muulle kuin 1 momentissa tarkoitetulle saajalle.*

Verotoimisto voi verovelvollisen pyynnöstä päättää, ettei pidätystä toimiteta 31 §:ssä tarkoitetusta suorituksesta, jos on ilmeistä, että ennakonpidätystä ei tarvita 1 §:ssä tarkoitettujen verojen ja maksujen suoritukseksi.

32 a §

Ennakonpidätys *tässä luvussa* tarkoitetusta suorituksesta toimitetaan silloin, kun *suoritus maksetaan saajalle* tai merkitään tilille saajan hyväksi.

33 §

Pidätetty määrä on suoritettava *lääninverovirastolle* viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavan kalenterikuukauden kymmenentenä päivänä, jonka aikana ennakonpidätys on 32 a §:n mukaan toimitettava.

Tässä luvussa tarkoitetuista maksetuista suorituksista on annettava maksajan kotipaikan lääninverovirastolle vuosi-ilmoitus, siten kuin asetuksella säädetään.

34 §

Toimitetusta ennakonpidätyksestä on annettava *verovelvolliselle* verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen todistus. *Verohallitus voi määrätä milloin pidätystodistusta ei anneta.*

35 §

Mitä 17, 22—27, 29, 29 b, 29 c ja 29 d §:ssä on säädetty, sovelletaan myös *tässä luvussa* tarkoitetusta suorituksesta toimitettavaan ennakonpidätykseen.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

38 §

Ennakon määrää sen veropiirin verotoimisto, jossa verovelvollisen verot on verotuslain mukaan maksuunpantava. *Luonnollisen henkilön* ennakon voi määrätä hänen kotikuntansa verotoimisto.

38 §

Ennakon määrää sen veropiirin verotoimisto, jossa verovelvollisen verot on verotuslain mukaan maksuunpantava. Ennakon voi määrätä *myös verovelvollisen kotikunnan* verotoimisto, *sen mukaan kuin verohallitus asiasta määrää.*

43 §

Jos ennakko on jäänyt määräämättä 1 momentissa tarkoitettuna aikana tai se määrätty *ilmeisesti* liian pieneksi, tulee asianomaisen verotoimiston *kiireellisesti ja viimeistään* verovuoden marraskuun loppuun mennessä toimittaa maksuunpano *sekä laatia lisäluettelo ja ennakko*veroliput.

Jos ennakko on jäänyt määräämättä 1 momentissa tarkoitettuna aikana tai se *osoittautuu liian vähäiseksi viimeksi toimitettua verotusta varten annettujen tietojen perusteella tai ennakko on muutoin* määrätty liian pieneksi, tulee asianomaisen verotoimiston viimeistään verovuoden marraskuun loppuun mennessä toimittaa maksuunpano.

46 §.

Jos verovelvollisen verotettavan tulon tai omaisuuden pienentymisen takia tai muusta syystä on ilmeistä, että ennakko on määrätty suuremmaksi, kuin tarvitaan niiden verojen ja sen kansaneläkevakuutusmaksun suorittamiseksi, joiden suorituksiksi ennakko on käytettävä, on sen veropiirin verojohtajan, jossa ennakko on määrätty, verovelvollisen esitettyä tarvittavan selvityksen, määrättävä ennakko uudelleen sekä huolehdittava siitä, että verovelvolliselle annetaan tämän mukainen uusi ennakko^{verolippu}. Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että hänellä ei verovuotena tule olemaan tai ei ole ollut sellaista tuloa tai omaisuutta, josta ennakko on määrätty, tai että ennakon kantaminen muusta syystä olisi aiheetonta, verojohtajan on poistettava ennakko. Verojohtaja voi myös viran puolesta poistaa aiheettomasti määrätyn ennakon.

Jos verovelvolliselle on määrätty 37 §:n 1 momentissa tarkoitettu ennakko useammassa kunnassa, on sellaisen veropiirin verojohtajan, jossa jokin ennakoista on määrätty, verovelvollisen pyynnöstä oikaistava ennakot noudattaen vastaavasti, mitä 1 momentissa säädetään.

46 §

Jos ennakko on määrätty *aiheetta tai suuremmaksi kuin tarvitaan, verotoimisto voi myös viran puolesta poistaa tai oikaista aiheetoman tai liian suuren ennakon. Ennakon määränneen verotoimiston on poistettava ennakko tai oikaistava se verovelvollisen esitettyä tarvittavan selvityksen.*

47 §

Edellä 46 §:n 1 momentissa tarkoitettua ennakon uudelleen määräämistä ei toimiteta, ellei vaatimusta siitä ole tehty ennen verovuoden

47 §

Edellä 46 §:ssä tarkoitettu ennakon uudelleen määrääminen voidaan toimittaa ennen verovuoden loppua.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

loppua, eikä myöskään, ellei ennakon määrää olisi alennettava vähintään 10 prosentilla ja ainakin 100 markalla. Vaatimus ennakon uudelleen määräämisestä 43 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa saadaan kuitenkin tehdä kahden viikon kuluessa siitä, kun verovelvollinen on saanut tiedon ennakon määräämisestä.

50 §

Ennakon täydennysmaksu on suoritettava lääninverovirastolle viimeistään verovuotta seuraavan tammikuun 31 päivänä.

Ennakon täydennysmaksua ei oteta huomioon vahvistettaessa verovelvollisen ennakonpidätysperusteita tai ennakkona maksuunpantavaa määrää.

Verohallitus antaa tarkempia määräyksiä ennakon täydennysmaksumenettelystä.

55 §

Ennakon täydennysmaksu, jota ei verotuslaissa säädettyin tavoin ole käytetty verovelvollisen verojen ja maksujen suoritukseksi, on viipymättä verovuoden verotuksen päättymisen jälkeen palautettava verovelvolliselle.

Jos ennen verovuoden verotuksen päättymistä havaitaan, että täydennysmaksu on suoritettu sellaisten verojen ja maksujen suoritukseksi, joita verovelvolliselle ei maksuunpanna, täydennysmaksu palautetaan verovelvolliselle.

Verovelvollisen 50 §:ssä tarkoitetun määräajan jälkeen suorittama ennakon täydennysmaksu palautetaan verovelvolliselle viipymättä.

Verohallitus antaa tarkempia määräyksiä ennakon täydennysmaksun palauttamisesta ja sen yhteydessä noudatettavasta menettelystä.

57 §.

Verokirjan ja pidätystodistuksen jättämistä verolautakunnalle on verovelvollisella oikeus pyynnöstä saada maksutta todistus.

Siitä, mikä selvitys veroilmoitukseen on liitettävä, kun verokirja tai pidätystodistus on turmeltunut, hävinnyt tai joutunut hukkaan, säädetään asetuksella.

(57 § kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerän vuodelta 1991 toimitettavassa ennakkoperinnässä.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Tätä lakia sovelletaan myös ennakon täydennysmaksuun vuodelta 1990 toimitettavassa ennakoperinnässä.

Sellaisten talletusten ja joukkovelkakirjalainojen koroista, jotka kertyvät vuodelta 1990, toimitetaan ennakonpidätys 10 prosentin suuruisena.

2.

Laki**verotuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 103 §:n 1 momentti, 107 §, 108 §:n 1 momentti ja 109 §, sellaisina kuin niistä ovat 103 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (896/81), 107 § 13 päivänä elokuuta 1976 annetussa laissa (672/76) ja 108 §:n 1 momentti 13 päivänä marraskuuta 1981 annetussa laissa (741/81), ja
lisätään lakiin uusi 104 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

103 §

Verovelvolliselta ennakoperintälain mukaan pidätetty ennakko on käytettävä hänelle määrätyn valtionveron ja siinä kunnassa, missä hän on velvollinen suorittamaan kunnallisveroa henkilökohtaisista tuloista, määrätyn kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi. Sama koskee vieraasta valtiosta Suomeen siirrettyä ennakkoa.

Ehdotus

103 §

Verovelvolliselta ennakoperintälain mukaan pidätetty ennakko *ja verovelvollisen suorittama ennakon täydennysmaksu* on käytettävä hänelle määrätyn valtionveron ja siinä kunnassa, missä hän on velvollinen suorittamaan kunnallisveroa henkilökohtaisista tuloista, määrätyn kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi. Sama koskee vieraasta valtiosta Suomeen siirrettyä ennakkoa.

104 a §

Jos verovelvolliselta pidätettyä tai tälle maksuunpantua ennakkoa taikka verovelvollisen suorittamaa ennakon täydennysmaksua ei tarvita edellä 103 ja 104 §:ssä tarkoitettujen verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi, ne voidaan käyttää verovelvolliselle muussa kunnassa määrätyn valtion-, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi siten kuin verohallitus määrää.

107 §.

Milloin toiselta puolisolta on pidätetty tai hänelle on maksuunpantu 103 §:ssä ja 104 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuina ennakkoina enemmän, kuin tarvitaan niiden verojen ja maksujen suorittamiseksi, joiden suoritukseksi niitä on käytettävä, käytetään yli menevä osa toiselle puolisolle samassa kunnassa maksuunpantujen verojen ja maksujen suoritukseksi, jos puoliso on veroilmoituksessaan sallinut ennakkojensa käyttämisen toisen puolison verojen ja maksujen lyhennykseksi.

107 §

Veroilmoitukseen tehdyn merkinnän mukaan voidaan verojen ja maksujen suoritukseksi toiselta puolisolta liikaa pidätetty tai ennakkona maksuunpantu taikka ennakon täydennysmaksuna liikaa suoritettu määrä käyttää toiselle puolisolle maksuunpantujen verojen ja maksujen lyhennykseksi.

Voimassa oleva laki

108 §

Jos verovelvolliselta on pidätetty tai hänelle on ennakkona maksuunpantu enemmän kuin tarvitaan niiden verojen ja maksujen suorittamiseksi, joiden suorituksiksi ennakko on käytettävä, liikaa pidätetty tai maksuunpantu ennakko palautetaan (*ennakonpalautus*).

109 §.

Jos verovelvolliselta verovuotena pidätetyt ja kannettavaksi määrätty ennakot eivät nouse niiden verojen ja kansaneläkevakuutusmaksujen yhteismäärään, joiden suorituksiksi ne on käytettävä, on puuttuva osa verovelvolliselta perittävä veronkannossa verolipulla.

Ehdotus

108 §

Verovelvollisen verojen ja maksujen suorituksiksi liikaa pidätetty tai maksuunpantu ennakko ja liikaa suoritettu ennakon täydennysmaksu palautetaan (ennakonpalautus).

109 §

Jos verovelvolliselta verovuonna pidätetty tai kannettu ennakko ja ennakon täydennysmaksu eivät riitä verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi, puuttuva määrä peritään veronkannossa verolipulla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa.

3.

Laki**veronkantolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 7 §, ja
lisätään lakiin laista 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetulla lailla (463/85) kumotun 24 §:n tilalle uusi 24 §, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

7 §.

Veronpalautusta ei kuitata vanhentuneen veron suorituksiksi. Veronkuittausta ei myöskään toimiteta, jos veronpalautus aiheutuu verosta vapauttamisesta tai siitä, että vero on suoritettu erehdyksessä tai jos palautettavat varat on suoritettu jako-osuutena verovelvollisen konkurssipesästä.

Ehdotus

7 §

Veronpalautusta ei kuitata vanhentuneen veron suorituksiksi. Veronkuittausta ei myöskään toimiteta *palautettaessa myöhästyneenä suoritettua ennakon täydennysmaksua tai*, jos veronpalautus aiheutuu verosta vapauttamisesta tai siitä, että vero on suoritettu jako-osuutena verovelvollisen konkurssipesästä.

24 §

Ennakon täydennysmaksu tilitetään veronsaajille ennakonpidätyksen yhteydessä noudattaen mitä tässä luvussa on ennakonpidätyksen tilitämisestä säädetty. Ennakon täydennysmaksuun ei sovelleta 14 §:n ja 23 §:n 1 ja 2 momentin säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1991. Sitä sovelletaan vuodelta 1990 suoritettuun ennakon täydennysmaksuun.

Asetus

ennakkoperintäasetuksen muuttamisesta

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 1 päivänä joulukuuta 1978 annetun ennakkoperintäasetuksen (904/78) 3 luvun otsikko sekä asetuksen 3 luku,

sellaisina kuin ne ovat 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa asetuksessa (1214/89), näin kuuluviksi:

3 luku. Ennakonpidätys eräistä pääomatuloista

38 §

Ennakonpidätys on 10 prosenttia ennakkoperintälain 31 §:ssä tarkoitetusta korosta ja voitto-osuudesta. Ennakonpidätystä ei ole kuitenkaan toimitettava, jos koron määrä on pienempi kuin 100 markkaa.

Ennakonpidätys ennakkoperintälain 31 §:ssä tarkoitetusta rahasto-osuudesta ja ylijäämästä toimitetaan verovelvollisen sivutuloja varten vahvistetun henkilökohtaisen pidätysprosentin mukaan siten kuin verohallitus tarkemmin määrää.

Jos suorituksen saaja ei anna tarvittavia tietoja ennakkoperintälain 33 §:ssä tarkoitettua vuosi-ilmoitusta varten, ennakonpidätys toimitetaan 60 prosentin suuruisena.

Verotoimiston antamaa todistusta vastaavat tiedot voidaan verohallituksen hyväksymän edellytyksin antaa suoraan koron tai voitto-osuuden maksajalle.

39 §

Ennakonpidätys määrätään täysin markoin siten, että lasketun määrän päättyessä penneihin ne jätetään lukuun ottamatta.

40 §

Toimitetut ennakonpidätykset on suoritettava sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella suorituksen maksajan kotikunta on.

41 §

Ennakoperintälain 33 §:n mukaan lääninverovirastolle annettavassa vuosi-ilmoituksessa tulee olla niistä suorituksen saajista, joilta ennakonpidätys on toimitettu,

1) maksettujen suoritusten saajat ja henkilötunnukset,

2) kullekin maksettujen suoritusten kokonaismäärät ja niistä toimitetut ennakonpidätykset,

3) suoritusten ja niistä toimitettujen ennakonpidätysten yhteismäärät,

4) muut verohallituksen vahvistaman kaavan mukaisella lomakkeella vaadittavat tiedot.

Ennakoperintälain 31 §:ssä tarkoitetun suorituksen maksajan on lääninveroviraston tai verotoimiston asianomaisen virkamiehen kehotuksesta ilmoitettava ne suorituksen saajat, joilta ennakonpidätystä ei ole toimitettu.

42 §

Korosta ja voitto-osuudesta toimitettavaan ennakonpidätykseen on vastaavasti sovellettava, mitä 35 ja 36 §:ssä on säädetty.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991. Sitä sovelletaan mainittuna päivänä ja sen jälkeen toimitettavassa ennakkoperinnässä.

